

med mindst Halvdelen af de Grundeiere, som eiede Halvdelen af Arealen. Naar begge de kommunale Raad vare enige om, at en saadan Indlemmelse var ønskelig, saa tror jeg, at man derved havde en Garanti for, at det ogsaa virkelig var Tilfældet, og jeg antager, at man vilde tage alt det Hensyn til Grundeierne, som behøves at tages, naar man udtrykkelig opstiller den Betingelse, at Grundeierne først skulle have Leilighed til at udtale sig om Sagen, idet man da — som det siges i en anden Forbindelse i Folkethingsudvalgets Betænkning — kunde stole paa, at enhver Indenrigsminister vilde vide at tage Hensyn til begrundede Indvendinger, som maatte fremkomme fra Grundeiernes Side. Det forekommer mig ogsaa, at efter den Maade, hvorpaa Erstatnings spørgsmaalet er ordnet i denne Lov, gives der Grundeierne fuld Erstatning for den forringede Stilling, som de maatte faae ved at inddrages under Kjøbstaden, men man maa tillige huske paa, at de i mange Henseender opnaa Fordele ved at blive inddragne under Kjøbstaden. At Grundeierne — som det siges i Landstingsudvalgets Betænkning — skulde være saa overveiende interesserede i Sagen, kan jeg ikke indrømme, og jeg frygter meget for, at der, naar man fastholder de Betingelser, som ere opstillede i Folkethingsudvalgets Forslag, nemlig at der baade skal have Samtykke fra Byraadet og vedkommende Landdistrikts kommunale Bestyrelse og fra Halvdelen af de Grundeiere, hvis Eiendomme agtes indlemmede, vil stille sig Vanskeligheder i Veien for at faae en fornuftig Ordning af Sagen, idet man ikke kan være sikker paa, at ikke vedkommende Grundeiere, enten af Ufornuft eller af Chikane eller i Haabet om derved at opnaa større Fordele, ville modsætte sig en Ordning, som begge Kommunalbestyrelser meget ønske, idet de spekulere paa at opnaa større Fordele ved at modsætte sig et saadant Forslag. Jeg har dog ikke villet stille noget Ændringsforslag paa egen Haand, men jeg vil tillade mig at spørge den ærede Ordfører, om han tror, at der i Udvalget vil være Stemning for at komme noget nærmere tilbage til Regeringens oprindelige Forslag, end det er flet i Landstinget. For saa vidt man skulde frygte for, at der ved en saadan Fremgangsmaade ikke vilde kunne opnaas Enighed, imellem de to Thing om denne Lov, vil jeg bemærke, at det maasse vilde være det Heldigste, om der i hvert enkelt forekommende Tilfælde, saasnart der søltes Trang til en saadan Udvidelse, kunde forelægges en speciel Lov, thi jeg føler mig overbevist om, at de Omstændigheder, som ville komme til at foreligge i hvert enkelt Tilfælde, ville være saa forskellige, at man meget vanskeligt vil kunne ramme det Rette ved at give saadanne almindelige og ubestemte Regler som den, der her ere ansøgte. Hvis man naalig kom tilbage til at opstille det som en Forsudsætning, under hvilken en saadan Indlemmelse i Kjøbstæderne kan foregaa, at der skulde være

Samtykke baade fra Byraadet og fra vedkommende Landkommunalbestyrelse, vilde man ogsaa opnaa en større Symmetri i disse forskellige Tilfælde, idet nemlig, ligesom der under Nr. 2 og 3 i Ændringsforslaget Nr. 2 kun fordres Samtykke fra to Parter, om jeg saa maa sige, der da ogsaa i det Tilfælde, man opstiller under Nr. 1, kun vilde udfordres Samtykke af 2 af de 3 Parter. Det, som jeg altsaa nærmest vil spørge den ærede Ordfører om, er, om han ikke tror, at Udvalget til 3die Behandling vil kunne anbefale Ændringer, som gaa ud paa, at den Betingelse, som opstilles under Nr. 1 i Ændringsforslaget under Nr. 2, blev forandret saaledes, at, hvor der var Samtykke baade fra Byraadet og fra Landkommunalbestyrelsen, kunde det være tilstrækkeligt, at Grundeierne havde havt Anledning til at udtale sig om Forholdet, og at man saa kunde overlade den endelige Afgjørelse til Ministeren. I Øvrigt finder jeg ikke Anledning til at udtale mig om de andre Ændringsforslag, som ere meget vel motiverede.

Schjørring: Jeg ønsker blot at gjøre en kort Bemærkning, som vistnok ikke tidligere er fremkommen under denne Sags Behandling i dette eller det andet Thing. Jeg vil nemlig fremhæve, at, naar man bestandig taler om 3 Autoriteters Samtykke, saa maa man ikke overse, at Forholdet jevnligt kan være af en saadan Bestaffenhed, at der kun er 2 Autoriteter, hvis Samtykke der bliver Spørgsmaal om, eller med andre Ord, det er her i Lovforslaget saa omtrent helt igennem en Forsudsætning, at det skal være 2 Kommunalbestyrelser, om hvis Stilling til Sagen der er Spørgsmaal, men det kan formentlig ikke være nogen Betingelse. Det maa nemlig ikke glemmes, at det er et meget sædvanlig forekommende Tilfælde, at der til en Kjøbstad hører et Landdistrikt paa en Snes eller nogle Snes Mennesker, som for Fattig- og Skolefagers Vedkommende repræsenteres i Byraadet ved et valgt Medlem, men hvis øvrige kommunale Styrelse i Genhold til Kjøbstadkommunallovens § 15 er af Amtsrådet ordnet paa den Maade, at den er henlagt til selve Byraadet. Det vil ses, at i alle saadanne Tilfælde er Landdistriktets kommunale Bestyrelse netop selve Byraadet, og paa Grund af, at disse to Myndigheder saaledes kunne falde sammen, er det formentlig rigtigt, at man lægger megen Vægt paa den anden Part, nemlig Grundeiernes Samtykke.

Indenrigsministeren: Der er for mit Vedkommende ingen Anledning til at reise nogen Modstand mod de Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, og det saa meget mindre, som de jo snarere synes at gaa tilbage til mit oprindelige Forslag end at gaa yderligere i de Forbringere, der ere blevne gjorte af Landstinget. Naar